

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M. K.

przy uczestnictwie E. A., J. G. i M. G.

o stwierdzenie nabycia spadku po W. G., po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2005 r., zażalenia uczestników postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 kwietnia 2005 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił kasację uczestników postępowania E. A., M. G. i J. G., od postanowienia tego sądu z dnia 10 grudnia 2004 r., powołując się na nie zamieszczenie w tej skardze okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Zdaniem Sądu skarżący wskazali jedynie podstawy kasacji wraz z ich uzasadnieniem.

Uczestnicy postępowania w zażaleniu, podnosząc, że kasacja spełniała wszystkie wymogi formalne określone w art. 393³ § 1, a w szczególności wymóg określony w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., wnieśli o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 393³ § 1 k.p.c. wśród wymogów konstrukcyjnych kasacji, obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z

oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany, wymienia w pkt 3, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, które to unormowanie nawiązuje do instytucji przedsądu (art. 393 k.p.c.). Spełnienie tego obowiązku polega na wskazaniu przez skarżącego argumentów przemawiających za rozpoznaniem tej skargi przez Sąd Najwyższy. Jedną z tych okoliczności jest istnienie potrzeby wykładni przepisu wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Spełnienie obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga przedstawienia wyvodu, który odnosi się do co najmniej jednej z przesłanek określonych w art. 393 § 1 i 2 k.p.c. W kasacji skarżący, jakkolwiek nie uczynili tego w wyodrębnionej jednostce graficznej pisma procesowego, wskazali na występujące rozbieżności w judykaturze w stosowaniu art. 952 k.c. w zakresie przesłanki obecności świadków testamentu ustnego, tj. czy muszą to być osoby specjalnie przez spadkodawcę w tym celu przywołane. Dla poparcia argumentacji przeciwnej niż wskazana przez Sąd drugiej instancji skarżący odwołali się do judykatury Sądu Najwyższego. Jest to okoliczność uzasadniająca rozpoznanie kasacji, jeżeli zawarty jest w skardze w stosunku do niej poprawny jurydycznie wywód.

Skoro taki wywód się znajduje, to wbrew stanowisku Sądu Okręgowego należało przyjąć, że skarżący w sposób dostateczny wskazali przesłankę wynikającą z mającego jeszcze w sprawie zastosowanie art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.

Skarżący w uzasadnieniu skargi kasacyjnej wskazali, że problem jaki wystąpił w sprawie ma ogólniejsze znaczenie. Jeżeli w kasacji jest zawarty w tym względzie wywód, mimo nie zamieszczenia go w wyodrębnionej części pisma procesowego, to już jego ocena, czy wskazana kwestia rzeczywiście wywołuje rozbieżności w orzecznictwie może być przedmiotem rozpoznania tylko w ramach przedsądu przez Sąd Najwyższy.

Z tych przyczyn należało zażalenie uwzględnić (art. 398¹⁶ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).